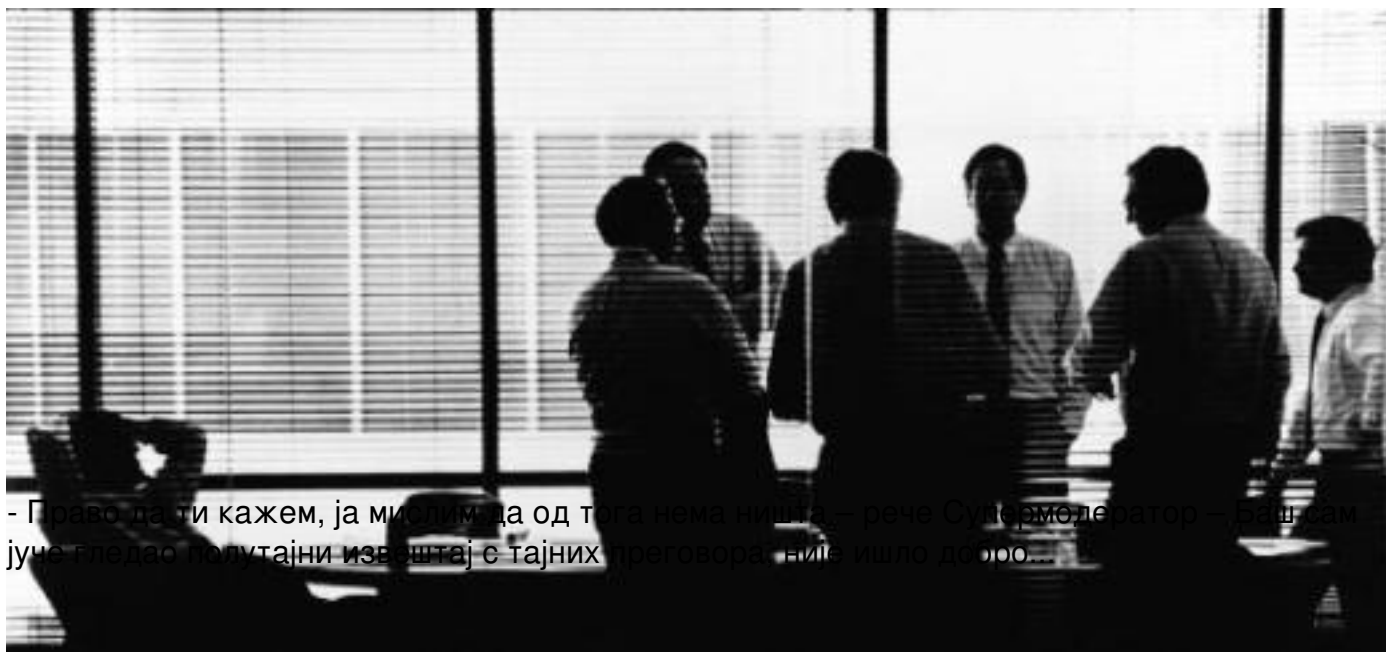

Док смо тако чекали на најтајнијем састанку да се Шеф врати са тајног састанка о којем су већ све новине брујале (ппв..., овај, ппп...да не чује Зло), неки од присутних су се унервозили. Чинило ми се, највише Лектор, иако он (тако да кажемо) често има више петље од осталих чланова редакције.

- Људи, а шта мислите о тој иницијативи о стварању патриотског блока? – коначно упита управо лектор, вероватно више из досаде него из радозналости.

- Право да ти кажем, ја мислим да од тога нема ништа – рече Супермодератор – још сам јуче гледао полутајни извештај о тајних преговорима, није ишло добро...

- Па шта им би, мајку му? – упита Цензор, иако спада у најгоре цензоре од свих цензора.

- Па, нису могли да се договоре око имена, колико сам ја чуо – рече Модератор, који иначе има богато политичко искуство, и то као стари радикални елемент.

- Прво је предложено да се листа зове Патриотска опозиција Србије, али ови бивши моји нису хтели да имају ништа са оном коалицијом, па ни задње две речи.

- И? – радознало сви скочише.

- Па неко од њих је онда предложио да се назову Народним фронтом, али на то је Андрија пао у несвест, Воја га је једва освестио шећером и водом.

-Ау, па то није било паметно – примети Цензор – Па сви знају да Андрија не подноси ништа што асоцира на црвене и жуте

- Добро, шта је било после? – упита Супермодератор Модератора, дефинитивно „упецан“ на причу – Тај извештај који сам читао није био потпун.

- Онда је Воја предложио да се назову Српска патриотска опозиција, али је онда устао Бошко и рекао да му не пада на памет да им скраћеница буде СПО, док је Младен ставио до знања да неће учествовати ни у чему српском, што није србско. Е, тада је Воја извадио из торбе неколико томова правописа Матице српске и наредних пет сати им читао разјашњења зашто је уопште дошло до изједначавања сугласника по звучности. Тад су заспали, и тако дочекали поноћ, кад им је истекло време за тај састанак. Међутим, сутрадан је Иван још на самом почетку рекао да не жели ништа патриотско у називу, јер је „патриота“ страна реч, па је предложио назив „Родољуби Србије“, али онда су они радикални у глас скочили „Зашто Родољуби Србије, а не Српски родољуби?!“, па је Младен опет узвикнуо „СрБски!“, што је Воју подстакло да нагласи да је назив „уставобранитељи“ далеко примеренији израз од „родољуба“ с обзиром на контекст такве коалиције...

- Ууууу... То је баш било гадно - примети Супермодератор – И онда шта је било?

- На то скочи Бошко, који је углавном ћутао иначе, и рече да је „родољуб“ депласиран појам јер највећи део српског рода сад искварен и забраздио у издају, па је као спасоносно решење предложио да се у наслов покрета некако убаци цар Владимир... И тако су се расправљали, кад их само у једном тренутку позваше из матичних канцеларија, и рекоше им да су све листе предате, па је било и прекасно за договор. Мада, чујем да ће се опет састати... – заврши Модератор.

- Не слути то на добро – примети Цензор Приправник.

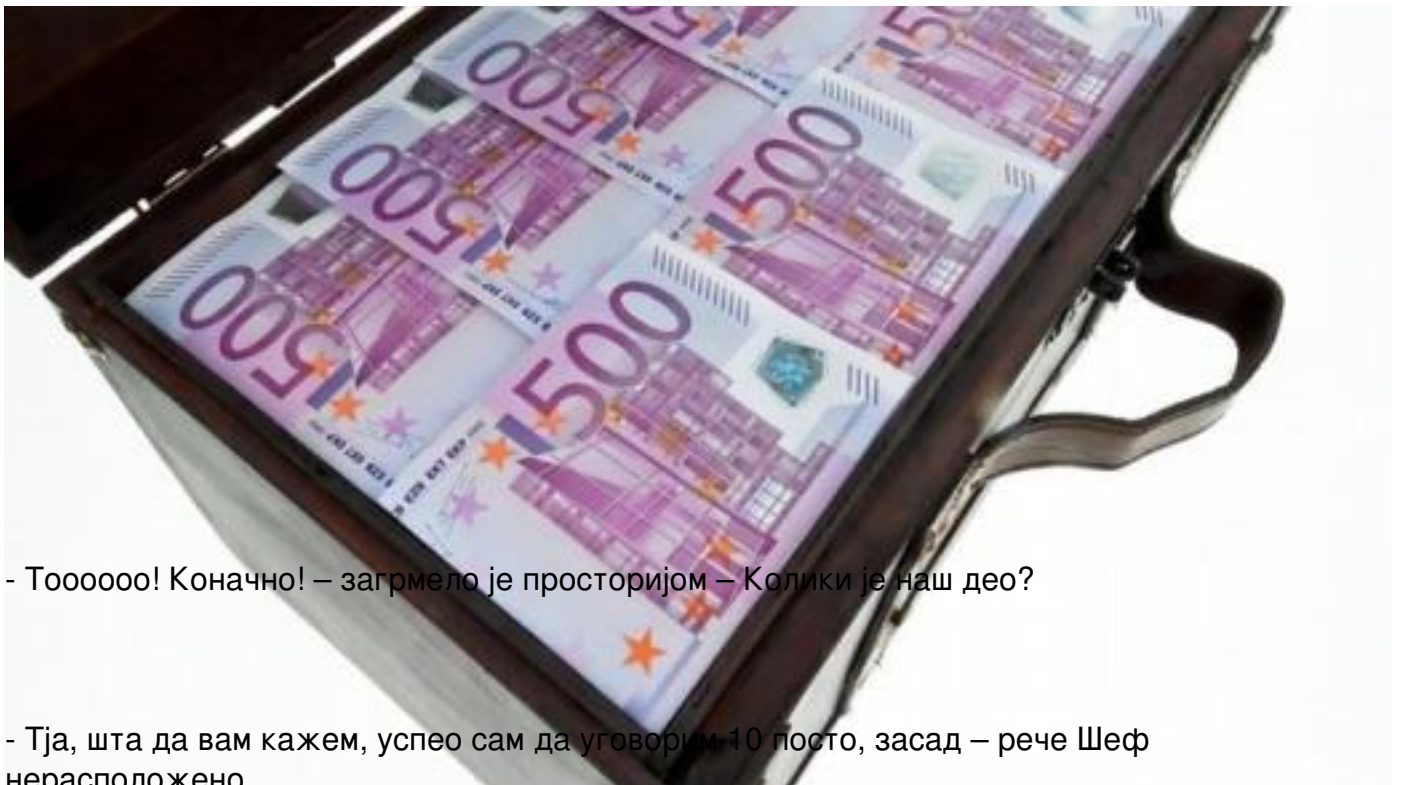
Пише: НСПМ Web
субота, 08 март 2014 21:15

- Не буди песимиста, ни овима другима руже не цветају – рече Цензор у неуспелом покушају да разведри атмосферу, баш тренутак пре но што је Шеф улетео у "најтајнију салу за најтајније састанке".

Пошто су сви очекивали добре вести, напрасно је завладао мук, јер је овог пута Шеф носио повећу кесу, али не с Кока-Колом, као обично, већ нечим другим, лепо упакованим и сложеним.

- Је л` Вам то Мишков новац унутра? – упита Лектор, широко се осмехујући.

- Ма не бре, то је списак текстова које треба да спремиш за сајт ујутру – одговори Шеф, на шта се осмех с Лекторовог лица повукао – Али, не брините се, онај Мишко је ипак одрешио кесу!

- Тоооооо! Коначно! – загрмело је просторијом – Колики је наш део?

- Тја, шта да вам кажем, успео сам да уговорим 10 посто, засад – рече Шеф нерасположено.

Пише: НСПМ Web
субота, 08 март 2014 21:15

- 10 посто? Па зар само 10 милиона за нас? Нема смисла. А толико смо се трудили – завапи Модератор, спреман да заплаче пред очигледном неправдом.

- Вала, боље да нам је само Милку послао, макар нешто лепо да видим, а не к`о увек вас да гледам, живот да ми се смучи. Извини Лекторе, није се односило на тебе – пожали се Цензор Приправник, на шта су га сви оштро погледали, а Лектор само одмахну руком.

- Ништа ме не питајте, стипса стара - мора да се тако некада и Вучићу замерио – рече Шеф резигнирано. Али извукао бих можда и више, можда и трећину, што би било приближно заслугама. Него је Жаре назвао баш кад смо завршили предјело, нешто кукумавчио, те плате, те штампарија, ситна деца и радници, и тако то. Мрак ми је пао на очи. Али, овај једва дочекао и чим је чуо да га је Жаре звао, рекао је да може дати највише 10 милиона, и ето [\[1\]](#) ...

- Па што ниси одмах дошао? Испаде да си остао тамо с њим само да бисте завршили с јелом – упита Цензор Приправник, који, из неког разлога, једини има привилегију да Шефу не персира.

- Ма нисам, свега ми – одговори Шеф – Одмах сам устао и излетео напоље, кад, испред хотела одједном искочи онај Меденица. Тражио 10.000 због неке ламеле на „Пунту“. Једва сам успео да му објасним да имамо и превише проблема, да не могу да распакујем торбу због такве сиће и да ће свој део морати сам да измољака [\[2\]](#) ...

- Ау, гадан тај Меденица стварно – примети Супермодератор – Мислиш, нема га и одједном тек тако искочи из мрака.

- Не питај ме ништа – одговори Шеф – Али гледајте, није баш толико лоше, јер ни овима с друге стране не цветају руже. Ево, погледајте новине данас, Светислав ме опет није ни споменуо, мора да се напрасно отрезнио, па изгледа почео да издаје неке аутобиографске књиге. Пера и даље на свом назови-сајту користи исте по 3 године старе фото-монтаже мене и Слобе. То ми толико смета да сам хтео да му ми пошаљемо неку новију, заједно са којим динаром за не дај боже, док Цане сасвим не скине љагу са свог лика и дела. Али знам да би у старту одбио било шта од нас, па и помоћ. Него, да ја вас питам, како је стање код нас?

- Ништа нас не питајте, откако се пронела вест да Мишко дели тих 100 милиона, сви се дигли. Од Фристајла до Жалосне сове, да не кажем Конобара, чак и Албанополис - рече Цензор – И сви траже свој део, не знам шта да радим цео дан, скоро ниједан њихов коментар нисам пустио, из страха да можда не буде ништа од тога.

- Ма пустите их слободно, биће и за њих – рече Шеф – Јел то све?

- Па, шта да кажем... Албанополис, Мистербити и Сулејман Вокши и даље шаљу по 100 коментара по хроници, и мени се омаче јутрос и пустих пар њихових, а онда дођоше ови наши и одмах ме испљуваше на мртво име како смо постали издајнички сајт јер само њих пуштамо – одговори Цензор Приправник.

- Е, па то је данак неискуству – примети Цензор, онако с висине као и што и иначе говори, иако није нарочито висок – Ја у смени бацам коцку за сваки њихов коментар, па који добије шест, тог пустим.

- Побогу, па зар стварно радиш тако? – убаца се Супермодератор, који је овом упадицом додатно изнервирао Цензора.

- Јаој, молим те, ти кад ниси на сајту само кукаш „те напао нас ДОС, те напао нас ДОС“, као да смо једини које је ДОС напао – одговори му Цензор, видно изиритиран.

- Није бре то ДОС, већ DDoS напад, латинично *DDoS* – покуша Супермодератор да врда, али кад је видео да ће му Цензор замерити и што користи латиничне скраћенице, нагло ућута.

- Добро бре људи, смирите се – убаца се Модератор, који је иначе јако ћутљив, али не и овог пута – Колико ту иде нама појединачно Шефе?

- Па, мислио сам свакоме по милион, а остатак коментаторима.

- Па зар толико њима? – изненади се Суперцензор, на ког су сви били и заборавили, јер је отишао, па се изненада вратио након Спавачевог одласка – Па је л` хоћете да помремо од глади? Па како ћемо сад набавити француски кавијар за ужину?

- Ајде не глупирајте се – одговори Шеф на ову очигледну провокацију – Сами сте рекли да више нећете кавијар за ужину, него шампе и дагње. Скромност је врлина, а и где вам је патриотска свест о тежини историјског тренутка. Уосталом, ево следовање кавијара се преполовљава, и прелазимо на руски, због цене и емоције. Шампањац од сада само парним данима, а уместо "чиваса", точиће се само вотка (руска, разуме се).

- Значи, остају нам три милиона за коментаторе. А како то да поделимо? – запита се Модератор, чисто да прекине непријатну тишину, која је завладала након најаве ових рестриктивних мера.

- Па шта знам... Како сад договоримо - рече Шеф.

- Што се мене тиче – убаци се Цензор – Ја бих Тинкинг мејзу и Фристајлу дао бар по педес`иљада, због количине написаног текста, али и верности сајту.

Пише: НСПМ Web
субота, 08 март 2014 21:15

<http://www.nspm.rs/uvodnik/okazoljubizamekromianekajunioiskovestaj-kevitobizstanka-i>